

Posudek vedoucího diplomové práce

Student BcA. Nikola Mikulecká

Výčepní stolice: PIVA

Sen každého nejen Českého produktového designéra a milovníka piva si pro svou diplomovou práci zvolila studentka Nikola Mikulecká, která tímto vyvrací milné představy, že existují designérské úkoly, které by nemohly zpracovávat ženy. Zároveň také potvrzuje fakt, že u nás mají v oblíbenosti pivo opravdu všichni a ČR je na předních příčkách ve vypitých litrech tohoto moku nejen díky žízňivým pánům hledajících výčep po dobře vykonané práci, ale také díky vydatné pomoci našich něžnějších protějšků.

Jistá afinita k tomuto nápoji se projevila nejen při výběru tématu, ale také při způsobu jeho uchopení. „Nemůžete zpracovávat svatostánek hmotné kultury, bez toho, abyste pochopily tradice a zvyky s tímto pivním oltářem spojené“ Takto bych volně parafrázoval přístup popsáný v příloženém portfoliu. Právě na historii, kulturu pití piva a jisté archetypální znaky přetrvávající do dnešní doby navázala Nikola redesignem výčepního zařízení.

Výčepní zařízení je nedílnou součástí každé sebemenší hospody, restaurace, festivalových odpočinkových zón. Pokud pominu malé mobilní zařízení, liší se většinou pouze počtem kohoutů - tedy množstvím nabízeného sortimentu. Co je ale zásadnější, je množství pivovarů na našem území, které touží po individuální budování značky a k tomu korporátní design nejen grafickou propagací a skleněným půllitrem patří. Právě na tuto mezeru na trhu reaguje Nikolin rozšířený návrh Porcelánové pípy a podtácků.

Porcelán se jako materiál začal objevovat v pohostinství už v 19. století, kde byl používán hlavně na podtácky, které stejně jako dnes měly sloužit na shromažďování orosených kapek stékajících do podtácku a zároveň tak chránit dřevěné desky hospodských stolů. Do jisté míry porcelán předběhl dnes běžné lisované sklo, neboť byl používán již v době keramických a foukaných skleněných nádob. Tolik opodstatnění, proč považuji materiál jako tradiční a vhodný do pohostinského prostředí.

S porcelánem a jeho zpracováním se Nikola již důkladně seznámila v dřívějších semestrech. Nyní tuto znalost zúročila za podpory Prof. Jarkovského. Nekomplikované tvarosloví, ušlechtilý materiál a jednoduchá údržba glazovaného biskvitu představují výrazný názor v dnešní konkurenci nejen kovových, ale i dřevěných a částečně porcelánových výčepních stolic. Logické a zároveň neokoukané je spojení pivního podtácku na kterém je měnící se počet soustředných lineárních výstupků, podílem odpovídajícím násobku stupňů daného piva. U vícekohoutové pípy s asymetrickými konci je pak tento prvek upraven jako chladicí mřížka, nebo jako boční dekorativní prvek.

Poslední detaily, který si zaslouží pozornost jsou bezesporu varianty úchopových madel kohoutu v podobě variant dekorů z lety prověřených skleněných půllitrů. Ty vedle materiálové identity s tělem pípy tvoří i zajímavý filigránský detail proti strohému celku. Druhým detailem je umístění a napojení štítků s budoucími značkami produktů. Nechci se pouštět do polemiky stran dodatečné velikosti prostoru pro značku, ale jako důležitější bych viděl možnost jednoduché změny typu piva na výčepu a informací jaké (stupně, jméno) je. Tento problém by vyřešila jednoduchá kovová, nebo porcelánová destička opatřená neodymovými magnety umožňující v některých případech střídání piva na čepu.

Grafické zpracování portfolia je neatřelé. Po obsahové stránce mu nelze nic vážného vytknout.

Celkově hodnotím Nikolínu práci jako velmi dobrou a doporučuji k obhajobě. Hodnotím písmenem A.

Vedoucí diplomové práce

MgA. Jan Jaroš

